

Kovács László: Bulányi György emléktáblájának felavatása

2019. január 5.

Barátaim!

Ünnepélyesen lelepleztük most ezt az emléktáblát Gyurka testvérünk és barátunk születésének 100. évfordulóján.

1) Nem tudom, hogy aki erre jár, és feltekint erre a táblára veszi-e a fáradságot, hogy kiderítse ki is volt ez a *Bulányi György*.

Azon túl, hogy egy *piarista szerzetes tanár és katolikus teológus*, és egy *bokrot* ültetett itt valahol, fogja-e tudni ki volt Ő igazán?!

2) A *kommunista rezsim* tudta, hogy egy „államellenes összeesküvés vezetője” volt. Ezért kötél általi halálra ítélte őt, és csak a véletlen műve, hogy a halálos ítélet életfogytiglani börtönre változott, amely közel tíz évig tartott.

3) A magyar katolikus *egyház hierarchiája* is tudta, hogy Bulányit (az Állam Egyházügyi Hivatalt és az ÁVÓ-t kiszolgálva), eretneknek kell nyilvánítania. A Magyar Katolikus Püspöki Kar még a római apparátust is bevonta, és évtizedekre eltiltotta őt a nyilvános papi működéstől. Csak pár évvel a halála előtt szüntette meg a büntetést.

4) Azt, hogy ki volt Bulányi György, azt *mi a barátai* tudjuk igazán. És ha lesz független *történetírás*, majd a történelem szolgáltat neki igazságot: Európa, sőt az egész világ előtt méltatva az ő igazi tevékenységét és jelentőségét a katolikus egyház életében.

5) Bulányi *katolikusnak* vallotta magát. *Teológus* volt, akinek munkássága annak a bizonyításáról szólt, hogy Isten maga a *SZERETET*.

A börtön évek után Jézus szavait elemezve azt is megfogalmazta, hogy miben áll ez a szeretet: az szeret, *aki ad* és nem vesz; az szeret, *aki szolgál*, és nem uralkodik; az szeret, *aki nem üt*, és nem üt vissza, hanem megbocsát.

Ilyen *Istent* és ilyen *egyházat* hirdetett az evangéliumok Jézusa; és ilyen egyházat és ilyen *társadalmat* akart Bulányi. A hatalmi egyházból és világból szeretetközösséget: *ISTEN ORSZÁGOT!*

6) Bulányinak már a *szándéka* is veszélyes volt, és forradalmi volt a *hang*, amit pengetett. De még veszélyesebb volt, hogy mindezt elkezdte *tettekre* váltani.

Kisközösségeket hozott létre, Jézus mintájára, és ezekből felépülő egyházat tervezett. A diktatúra idején a közösség tagjai még a börtönt is vállalva kezdték megtagadni a *katonaságot*, azon az alapon, hogy nem akarják kiképeztetni magukat gyilkosnak, hiszen Mózes már megfogalmazta a „*Ne ölj!*” parancsot, Jézus pedig az *ellenség szeretetére* biztatta barátait.

7) Csoda-e, ha a kettős: állami és egyházi üldözés ellenére sem tudtunk ellenállni a felismert Jézusi tanításnak. A vetés szárba szökkent, ágakat hajtott és országos *Bokorra* nőtt.

Csoda-e ha most itt vagyunk a ház előtt, melynek egyik szobájában élt és dolgozott Gyurka barátunk és testvérünk, és amely annyi élményt rejt mindnyájunk számára.

Csoda-e, ha emléket állítunk most neki?!

8) A 100 éves évfordulóra megjelent „*Önéletírás*” kötete. A könyv, *Arany János* egyik versének utolsó soraival végződik, és azzal az aggodalmas kérdéssel zárul, hogy „*a jövő nemzedék se kérdi, se tudja, nem is igen lesz rá gondja, hogy itt éltem s a tömegben én is lantot pengeték*” (*Honnan és hová?*).

--- Gyurka! Nagyon kiszúrnánk Veled, ha a következő nemzedékeknek csak ezt a hideg *márványt* hagynánk örökül. Te maradandó „*művet*” akartál hagyni magad után, és a Te igazi műved az *élő Bokor*. Igaz, nem mindig lobog úgy, mint Mózes csipkebokra, és mi öregek már menetelünk a temető felé, de a jövő nemzedék hiszem, hogy nem felejtí „*lantod*” hangját, JÉZUSÉT, és élő közösségeik viszik tovább az ércnél és márványnál maradandóbb műved: a BOKROT.

Köszönjük!